

2 Απριλίου, 1992

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ
ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 870/90).

Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Δικαστικός Έλεγχος — Αυθεντική
ερμηνεία προγενέστερων της προσβαλλόμενης διοικητικών
αποφάσεων, δεν συγκαταλέγεται στις θεραπείες που μπορεί να
παράσχει το Ανώτατο Δικαστήριο.

5

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Προθεσμία —
Ευεργέτημα αμφιβολίας — Επιτακτικός χαρακτήρας της
προθεσμίας των 75 ημερών — Αμφιβολία αναφορικά με τον χρόνο
γνώσης της απόφασης, λειτουργεί υπέρ του εμπρόθεσμου.

10

Ο Περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμος (Ν. 9/82) —
Άρθρο 5(3) και (4) — Αρμόδιο όργανο για χορήγηση και
τροποποίηση αδειών η Αρχή Αδειών — Απαραίτητη προϋπόθεση η
υποβολή αίτησης στον νενομισμένο τύπο από τον ιδιοκτήτη του
οχήματος — Τροποποίηση άδειας με πρωτοβουλία της
επαγγελματικής οργάνωσης αυτοκινήτων Σ.Ε.Α.Κ. είναι αντίθετη
με τον νόμο και απαρχής άκυρη.

15

20

Ο αιτητής με την προσφυγή του στράφηκε κατά δύο
αποφάσεων της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών: Της απόφασης
ημερομηνίας 20.4.88 με την οποία διευθετείτο ο τρόπος και χρόνος
στάθμευσης του οχήματος του αιτητή στην οδό Ονασαγόρου και
της απόφασης ημερομηνίας 19.7.90 με την οποία από τη μια η
Αρχή ακύρωσε την απόφαση της Αρχής Αδειών - με την οποία

γίνονταν διαφορετικές διευθετήσεις - και από την άλλη επαναβεβαίωσε την προγενέστερη απόφασή της ημερομηνίας 20.4.88.

Ο αιτητής ισχυρίστηκε πως η πρώτη απόφαση ημερομηνίας 20.4.88 αποτελούσε εσφαλμένη ερμηνεία παλαιότερης απόφασης της καθ' ης η αίτηση Αρχής ημερομηνίας 8.10.86. Περαιτέρω ισχυρίστηκε πως η απόφαση ημερομηνίας 19.7.90 ήταν αντίθετη με την αρχή της ισότητας όπως αυτή διασφαλίζεται από το άρθρο 28 του Συντάγματος. 5 10

Οι καθ' ων η αίτηση ισχυρίστηκαν ότι η προσφυγή κατά της απόφασης ημερομηνίας 20.4.88 ήταν εκπρόθεσμη. Τον ίδιο ισχυρισμό πρόβαλαν οι ενδιαφερόμενοι για την απόφαση ημερομηνίας 19.7.90 που κοινοποιήθηκε με επιστολή της καθ' ης η αίτηση ημερομηνίας 24.7.90. Ο αιτητής επί του προκειμένου ισχυρίστηκε πως η εν λόγω επιστολή λήφθηκε στο γραφείο του στις 13.8.90. 15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι: 20

(1) Αναφορικά με το αίτημα όπως κηρυχθεί η απόφαση ημερομηνίας 20.4.88 ως εσφαλμένη ερμηνεία προηγούμενης απόφασης της Αρχής ημερομηνίας 8.10.86, αυτό κρίνεται απαράδεκτο γιατί ξεφεύγει από τις εξουσίες που έχει το Ανώτατο Δικαστήριο κάτω από το Άρθρο 146.4 του Συντάγματος το οποίο συγκεκριμενοποιεί τη φύση και έκταση των θεραπειών που μπορεί να παράσχει. Η αυθεντική δε ερμηνεία προγενέστερων διοικητικών αποφάσεων δεν συγκαταλέγεται στις θεραπείες αυτές. 25 30

(2) Κατά το Άρθρο 146.3 του Συντάγματος κάθε αίτηση για ακύρωση διοικητικής απόφασης ασκείται μέσα σε 75 ημέρες από τη δημοσίευσή της ή σε περίπτωση παράλειψης από την ημέρα που ο προσφεύγων έλαβε γνώση. Η συνταγματική προθεσμία έχει επιτακτικό χαρακτήρα και δεν επιδέχεται εξαιρέσεις ή παρεκκλίσεις. Αν υπάρχουν αμφιβολίες κατά πόσον η προσβαλλόμενη απόφαση περιήλθε σε γνώση τού αιτητή σε χρόνο προγενέστερο του 75ήμερου που προηγήθηκε της αίτησης, η κρίση του δικαστηρίου αποκλίνει υπέρ του εμπρόθεσμου της κατάθεσής της. 35 40

5 (3) Σύμφωνα με το Άρθρο 5(3) και (4) του περί Ρυθμίσεως της
 Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου (Ν. 9/82), αρμόδιο όργανο για
 χορήγηση και τροποποίηση αδειών είναι η Αρχή Αδειών
 "κατόπιν αιτήσεων υποβαλλομένων προς αυτήν εν
 10 νενομιμμένω τύπω". Η διαδικασί που είχε σαν αποτέλεσμα
 την απόφαση, την οποία δεν εναγνώρισε ή ανάτρεψε η
 Αναθεωρητική Αρχή Αδειών άρχισε με πρωτοβουλία της
 Σ.Ε.Α.Κ., η οποία εκδηλώθηκε με την επιστολή της ημερ.
 17.11.88, που ήταν και ο αντικειμενικός σκοπός της
 15 συνεδρίασης. Καμιά όμως διάταξη νόμου δεν αναγνωρίζει
 σε οποιονδήποτε, εκτός από τον ιδιοκτήτη, να κινήσει το
 μηχανισμό για τροποποίηση άδειας ταξί.

20 Το υπόβαθρο της πράξης ήταν παράνομο. Υπήρξε απαρχής
 ακυρότητα λόγω της αντίθεσής της προς το δίκαιο. Η
 Αναθεωρητική Αρχή Αδειών στις 19.7.90 απλώς διαπίστωσε
 την ανυπαρξία της πράξης για έλλειψη δικαιοδοσίας του
 κατώτερου οργάνου και την ακύρωσε, επαναβεβαιώνοντας
 25 την προηγούμενή της κρίση της 20.4.88. Η τελευταία αυτή
 απόφαση ήταν και η μόνη εκτελεστή πράξη που, όμως, δεν
 προσβλήθηκε έγκαιρα. Από τις ημερομηνίες που
 παρατέθηκαν φαίνεται ξεκάθαρα πως η προσφυγή είναι
 εκπρόθεσμη.

30 (4) Αν άλλωστε η αίτηση αυτή θεωρηθεί ότι στρέφεται κατά
 τυχόν εκτελεστής πράξης και πάλιν πρέπει να απορριφθεί
 γιατί ο ουσιαστικός λόγος που προβάλλει για την ακύρωσή
 της, ότι παραβιάζει τη συνταγματική αρχή της ισότητας και
 της ίσης μεταχείρισης των πολιτών, παρέμεινε
 35 αναπόδεικτος. Δεν αντιλήφθηκα γιατί γίνεται διαχωρισμός
 σε βάρος του αιτητή δεδομένου ότι υπάρχει μαρτυρία ότι η
 στάση στην Ονασαγόρου είναι εγκεκριμένη για δύο ταξί για
 τα οποία είχαν αδειοδοτηθεί ήδη οι δύο από τους
 ενδιαφερόμενους.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

40 *Moran v. Republic, 1 R.S.C.C. 10·*

Zivlas v. Municipality of Paphos (1975) 3 C.L.R. 349·

Siafkalis v. Cyprus Theatrical Organization (1984) 3 C.L.R. 1382·

S.A. Engineering and Marketing Co. v. Republic (1984) 3 C.L.R. 393.

Προσφυγή.

Προσφυγή για δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών που κοινοποιήθηκε στους αιτητές στις 24.7.90 είναι άκυρη και ότι η απόφαση ημερ. 20.4.88 αποτελεί εσφαλμένη ερμηνεία της απόφασης της καθ' ης η αίτηση ημερ. 8.10.1986.

5

10

Χρ. Κ. Θεμιστοκλέους, για τον αιτητή.

Μ. Τσιάπλα (Κα.), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για την καθ' ης η αίτηση.

15

Αρ. Γεωργίου, για τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Νικήτας ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

20

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Το ιστορικό της προσφυγής είναι σχετικά μακρό. Μας παίρνει πίσω στα 1986. Η αναφορά όμως σ' αυτό κρίνεται αναγκαία από την αρχή. Θα φωτίσει τη φύση της διαφοράς και τα νομικά θέματα που ανακύπτουν απ' αυτή. Ο αιτητής είναι ιδιοκτήτης ταξί. Σύμφωνα με τους όρους της άδειάς του είχε δικαίωμα στάθμευσης στην οδό Αρσινόης (Ακρόπολης) στην αστική περιοχή Λευκωσίας. Στις 29.7.86 η Αρχή Αδειών αποδέχθηκε αίτησή του να σταθμεύει αντί, όπως μέχρι τότε στην Αρσινόης, σε νέο χώρο στάθμευσης στην οδό Ονασαγόρου αρ. 3-5. Ωστόσο, επειδή για τη θέση αυτή είχε ήδη χορηγηθεί δικαίωμα σε τρεις άλλους ιδιοκτήτες ταξί, η αίτηση που υπέβαλε ο αιτητής εγκρίθηκε υπό όρους. Οι τρεις δικαιούχοι ιδιοκτήτες, που είναι και ενδιαφερόμενα μέρη στην κρινόμενη υπόθεση, αμφισβήτησαν την απόφαση της Αρχής Αδειών καταθέτοντας ιεραρχική προσφυγή.

25

30

35

40

Στις 8.10.86 η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών τροποποίησε την απόφαση του πρωτοβάθμιου οργάνου

έτσι ώστε ο αιτητής να χρησιμοποιεί τη στάση της οδού Ονασαγόρου "τότε μόνον όταν δεν σταθμεύουν εκεί τ' άλλα αδειούχα, για το χώρο αυτό, αστικά ταξί". Προφανώς η λύση δεν ικανοποίησε τον αιτητή γιατί μετά 5 παρέλευση μερικών μηνών αποτάθηκε πάλιν στην Αρχή Αδειών ζητώντας την αλλαγή του χώρου στάθμευσης του αυτοκινήτου του για να μπορεί να σταθμεύει σε παραπλήσιο χώρο. Το αίτημα απορρίφθηκε. Η απόφαση, που είχε ληφθεί στις 23.6.87, του κοινοποιήθηκε στις 10 13.7.87.

Προηγουμένως, το Φεβρουάριο του 1987, τα ενδιαφερόμενα μέρη κατάγγειλαν τον αιτητή στην Αρχή Αδειών για συστηματική παραβίαση των όρων της άδειάς 15 του καθώς και για απαράδεκτη συμπεριφορά του απέναντι στους πελάτες τους. Μετά την έκδοση της παραπάνω απόφασης ακολούθησαν νέες καταγγελίες παρόμοιου περιεχομένου από τους συναδέλφους του. 20 Εναντίον του αιτητή υπέβαλαν επίσης γραπτό παράπονο και οι καταστηματάρχες της περιοχής για πρόκληση ανησυχίας και απρεπή συμπεριφορά κατ' επανάληψη. Στο μεταξύ ο αιτητής κατέθεσε αίτηση (στο καθορισμένο πάντοτε από τους κανονισμούς έντυπο) για τροποποίηση 25 των όρων της άδειάς του. Με το νέο αυτό διάβημα ο αιτητής ζήτησε να του παραχωρηθούν ίσα δικαιώματα στάθμευσης με τους ενδιαφερόμενους Ι. Ιγνατίου και Κ. Καρατζιά, ιδιοκτήτες των ταξί QT 808 και RD 770 αντίστοιχα, που η άδειά τους τους έδινε δικαίωμα 30 προτεραιότητας.

Η Αρχή Αδειών επιλήφθηκε της καταγγελίας των καταστηματάρχων και προέβη σε γραπτές παρατηρήσεις στον αιτητή καλώντας τον να συμπεριφέρεται ευπρεπώς. 35 Με την ίδια δε ευκαιρία διευκρίνησε, αυτή ακριβώς η λέξη χρησιμοποιήθηκε στη σχετική απόφασή της, τους όρους της άδειας όλων των οδηγών που σταθμεύουν στην προαναφερθείσα στάση αστικών ταξί ως εξής:

"Ο χώρος αυτός είναι εγκεκριμένος για την 40 στάθμευση δύο μόνο αστικών ταξί. αν ο χώρος είναι κατειλημμένος από τα άλλα αδειούχα ταξί δεν επιτρέπεται να σταθμεύετε έξω από τον χώρο αυτό".

(Βλέπε πρακτικό της συνεδρίασης ημερ. 12.1.88, παράρτημα 28 και την ειδοποίηση στους ιδιοκτήτες ημερ. 28.1.88, παράρτημα 31).

Έχοντας υπόψη το περιεχόμενο της αρχικής άδειας δεν 5
είναι παράξενο που τα ενδιαφερόμενα μέρη Ιγνατίου και
Καρατζιάς αμφισβήτησαν στη συνέχεια, με διοικητικές
προσφυγές, την ορθότητα της παραπάνω απόφασης. Η
Αναθεωρητική Αρχή Αδειών αποφάνθηκε, ύστερα από 10
ακρόαση στην οποία κάθε πλευρά παρουσίασε τη θέση
της, πως η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν λανθασμένη.
Επιαναβεβαίωσε δε την προγενέστερη απόφασή της ότι το
ταξί του αιτητή και της ενδιαφερόμενης Τασούλας
Νικολάου θα μπορούσε να σταθμεύει μόνο όταν δεν ήταν 15
στη στάση ταξί των δύο άλλων ενδιαφερομένων και όταν
τα δύο πρώτα αυτοκίνητα θα αποχωρούσαν όταν θα
κατέφθαναν τα ταξί QT 808 και RD 770. Η απόφαση αυτή
ημερ. 20.4.88 - παράρτημα 32 - κοινοποιήθηκε και στον
αιτητή με επιστολή ημερ. 28.4.88, παράρτημα 33, αλλά δεν 20
προσβλήθηκε από τον αιτητή ή οποιοδήποτε άλλο
ενδιαφερόμενο.

Παράλληλα η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, για να 25
υπάρξει προφανώς οριστική επίλυση της δυσάρεστης και
ανεπιθύμητης κατάστασης που είχε δημιουργηθεί,
εισηγήθηκε στο τμήμα οδικών μεταφορών την εξεύρεση
άλλου χώρου στάθμευσης για τον αιτητή και την Τασούλα
Νικολάου ως και τη λήψη μέτρων στο μεταξύ για την 30
πιστή τήρηση της άδειας του κάθε οδηγού που έκανε
χρήση του χώρου. Φαίνεται όμως πως η εισήγηση δεν
υλοποιήθηκε. Το Σεπτέμβριο του 1988 έφθασε στην Αρχή
Αδειών νέα καταγγελία από το δικηγόρο των
ενδιαφερομένων ότι ο αιτητής με καθημερινές παραβάσεις
αψηφά την απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών. 35
Στο μεταξύ έδειξε ενδιαφέρον η επαγγελματική οργάνωση
αυτοκινητιστών Σ.Ε.Α.Κ., που έστειλε επιστολή στις
17.11.88 στην Αρχή Αδειών να εξετάσει την κατάσταση.

Η Αρχή Αδειών εξέτασε στις 25.1.89 τα θέματα που 40
ήγειρε με την επιστολή της η Σ.Ε.Α.Κ., αφού άκουσε τις
προφορικές παραστάσεις του αιτητή και των
ειδαφερομένων. Από το πρακτικό που τηρήθηκε
(παράρτημα 38) προκύπτει καθαρά πως αντικείμενο της

5 συνεδρίασης ήταν η παρέμβαση της παραπάνω
οργάνωσης. Έχω κατά νου την επικεφαλίδα που έχει ως
εξής: "Επιστολή της Σ.Ε.Α.Κ. ημερ. 17.11.88 με την οποία
ζητά όπως διευθετηθεί η στάση στην οδό Ονασαγόρου 3-
5". Επισημαίνεται πως το θέμα εξετάστηκε με αφορμή το
10 διάβημα της Σ.Ε.Α.Κ. χωρίς να είχε προηγηθεί νομότυπα
αίτηση εκ μέρους του αιτητή. Η Αρχή Αδειών με την
απόφασή της, που πήρε την 31.3.89, επέβαλε ωράριο στους
4 χρήστες του χώρου στάθμευσης (για τις λεπτομέρειες
10 παραπέμπω στο παράρτημα 39).

Το αποτέλεσμα δεν ικανοποίησε κανένα. Όλοι
άσκησαν διοικητικές προσφυγές. Με την τελευταία
15 απόφασή της ημερ. 19.7.90 (παράρτημα 42), που
κοινοποιήθηκε και στον αιτητή με επιστολή της ημερ.
24.7.90 (παράρτημα 44), από τη μια ακύρωσε τη
διευθέτηση της Αρχής Αδειών και από την άλλη διακήρυξε
πως παραμένει σε ισχύ η προγενέστερή της απόφαση ημερ.
20 20.4.88 (παράρτημα 32). Το αιτιολογικό έρεισμα της
απόφασης είναι ότι η Αρχή Αδειών δεν είχε εξουσία
επανεξέτασης της απόφασης της ιεραρχικά ανώτερης
αρχής εφόσον, σύμφωνα με τα ευρήματά της, δεν είχαν
προσκομιστεί νέα στοιχεία στην Αρχή Αδειών.

25 Η κρινόμενη προσφυγή, που καταχωρήθηκε στις
14.10.90, επιδιώκει διπλή θεραπεία (1) ότι η απόφαση της
καθ' ης η αίτηση που κοινοποιήθηκε στις 24.7.90
(παράρτημα 42) είναι άκυρη και (2) ότι η απόφαση ημερ.
30 20.4.88 (παράρτημα 32) "αποτελεί εσφαλμένη ερμηνεία της
απόφασης της καθ' ης η αίτηση ημερ. 8.10.86". Το
τελευταίο αυτό αίτημα κρίνεται απαράδεκτο γιατί
ξεφεύγει από τις εξουσίες που έχει το Ανώτατο
Δικαστήριο κάτω από το άρθρο 146.4 του Συντάγματος το
35 οποίο συγκεκριμενοποιεί τη φύση και έκταση των
θεραπειών που μπορεί να παράσχει. Η αυθεντική δε
ερμηνεία προγενέστερων διοικητικών αποφάσεων δεν
συγκαταλέγεται στις θεραπείες αυτές.

40 Η καθ' ης η αίτηση υπέβαλε, ενόψει των χρονολογικών
στοιχείων που προεκτέθηκαν, ότι η προσφυγή, στην έκταση
που στρέφεται κατά της απόφασης ημερ. 20.4.88, είναι
εκπρόθεσμη. Οι ενδιαφερόμενοι υπέβαλαν επιπρόσθετα

ότι η προσφυγή εναντίον της απόφασης της 19.7.90 είναι επίσης εκπρόθεσμη.

Υπενθυμίζουμε ότι κατά το άρθρο 146.3 του Συντάγματος κάθε αίτηση για ακύρωση διοικητικής απόφασης ασκείται μέσα σε 75 ημέρες από τη δημοσίευσή της ή σε περίπτωση παράλειψης από την ημέρα που ο προσφεύγων έλαβε γνώση. Η συνταγματική προθεσμία έχει επιτακτικό χαρακτήρα και δεν επιδέχεται εξαιρέσεις ή παρεκκλίσεις: *Moran v. Republic*, 1 R.S.C.C. 10, *Zivlas v. Municipality of Paphos* (1975) 3 C.L.R. 349, *Shiafkalis v. Cyprus Theatrical Organization* (1984) 3 C.L.R. 1382. Αν υπάρχουν αμφιβολίες κατά πόσον η προσβαλλόμενη απόφαση περιήλθε σε γνώση του αιτητή σε χρόνο προγενέστερο του 75ήμερου που προηγήθηκε της αίτησης, η κρίση του δικαστηρίου αποκλίνει υπέρ του εμπρόθεσμου της κατάθεσης της: *S. A. Engineering & Marketing Co. v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 393. Θα μπορούσα να προσθέσω εδώ ότι, όπως ανέφερε ο δικηγόρος του αιτητή, η κοινοποίηση της 24.7.90 (παράρτημα 44) είχε ληφθεί στο Γραφείο του την 13.8.90.

Θα συνεξεταστεί όμως και μια άλλη πτυχή της υπόθεσης που θα φωτίσει πιστεύω τη φύση της προσβαλλόμενης απόφασης της 19.7.90. Το εδάφιο 1 του άρθρου 5 του περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου 1982, που παρέμεινε αναλλοίωτο από τις τροποποιήσεις που ακολούθησαν τη ψήφισή του, προβλέπει πως κάθε μηχανοκίνητο όχημα που χρησιμοποιείται για τις οδικές χρήσεις που ορίζει ο νόμος, πρέπει να είναι εφοδιασμένο με σχετική άδεια. Αρμοδιότητα για τη χορήγηση αδειών έχει η Αρχή Αδειών "κατόπιν αιτήσεων υποβαλλομένων προς αυτήν εν τω νενομισμένω τύπω" (άρθρο 5(3)). Σύμφωνα με το εδάφιο 4 το ίδιο όργανο έχει εξουσία τροποποίησης των όρων της άδειας για εύλογη αιτία.

Οι περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Κανονισμοί του 1964 έχουν προβλέψει για το έντυπο που αναφέρει ο νόμος. Ο Κανονισμός 3(1) λέγει ότι η αίτηση για άδεια ταξί υποβάλλεται από τον ιδιοκτήτη στην Αρχή Αδειών στο τύπο 1 του Πρώτου Πίνακα των Κανονισμών. Σύμφωνα δε με τις ερμηνευτικές διατάξεις του

Κανονισμού 2 ο όρος "αίτηση" περιλαμβάνει και αίτηση για τροποποίηση άδειας. Από το ιστορικό που παρατέθηκε προκύπτει ότι η τελευταία απόφαση της Αρχής Αδειών, που επέβαλλε ωράριο, δεν είχε ως 5 αφετηρία αίτηση που υπέβαλε ο αιτητής στον καθορισμένο από τον κανονισμό τύπο, όπως είχε κάμει στο παρελθόν (βλέπε σχετικές αιτήσεις στους φακέλους). Η διαδικασία που είχε σαν αποτέλεσμα την απόφαση, την οποία δεν αναγνώρισε ή ανάτρεψε η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, 10 άρχισε με πρωτοβουλία της Σ.Ε.Α.Κ., η οποία εκδηλώθηκε με την επιστολή της ημερ. 17.11.88, που ήταν και ο αντικειμενικός σκοπός της συνεδρίασης. Καμιά όμως διάταξη νόμου δεν αναγνωρίζει σε οποιονδήποτε, εκτός από τον ιδιοκτήτη, να κινήσει το μηχανισμό για 15 τροποποίηση άδειας ταξί.

Το υπόβαθρο της πράξης ήταν παράνομο. Υπήρξε απαρχής ακυρότητα λόγω της αντίθεσής της προς το δίκαιο. Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών στις 19.7.90 20 απλώς διαπίστωσε την ανυπαρξία της πράξης για έλλειψη δικαιοδοσίας του κατώτερου οργάνου και την ακύρωσε, επαναβεβαιώνοντας την προηγούμενη της κρίση της 20.4.88. Η τελευταία αυτή απόφαση ήταν και η μόνη εκτελεστή πράξη που, όμως, δεν προσβλήθηκε έγκαιρα. 25 Από τις ημερομηνίες που παρατέθηκαν φαίνεται ξεκάθαρα πως η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη.

Αν άλλωστε η αίτηση αυτή θεωρηθεί ότι στρέφεται κατά τυχόν εκτελεστής πράξης και πάλιν πρέπει να απορριφθεί 30 γιατί ουσιαστικός λόγος που προβάλλει για την ακύρωσή της, ότι παραβιάζει τη συνταγματική αρχή της ισότητας και της ίσης μεταχείρισης των πολιτών, παρέμεινε αναπόδεικτος. Δεν αντιλήφθηκα γιατί γίνεται διαχωρισμός σε βάρος του αιτητή δεδομένου ότι υπάρχει μαρτυρία ότι η 35 στάση στην Ονασαγόρου είναι εγκεκριμένη για δύο ταξί για τα οποία είχαν αδειοδοτηθεί ήδη οι δύο από τους ενδιαφερόμενους.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.